

OVERLEVEN DOOR WERELDRECHT

een uitgave van het plaatselijke Register van Wereldburgers (RW)

Bankrekening nummer
BE40 0001 1499 0163 van het RW
BIC BPOTBEB1

B-2540 Hove, april 2019
Vredestraat 65
☎ + 32.(0)3.455.77.63
email: verstraeten.jean@belgacom.net
www.recim.org/cdm/

VAN TUSSENMENSELIJKE MOORDPARTIEN TOT... WERELDFEDERALISME

Geweld komt niet uitsluitend voor tussen staten. Zouden we er anders over denken, we waren meesters in zelfbedrog, maar we beseffen slechts al te goed dat moord en verderf blijvend voorkomen in allerlei menselijke verhoudingen.

Reeds op het vlak van de gezinnen

Reeds op het vlak van de gezinnen stellen we dit vast, alsmede ook tussen geslachten. Laten we slechts denken aan wat te lezen staat in een van de oudste bekende dichtwerken, namelijk de Ilias van Homeros.

Daarin verhaalt men de oorlog tegen Troje. Aan deze krankzinnige onderneming zou een echtbreuk ten grondslag hebben gelegen. Helena, de vrouw van koning Menelaos, ging er vandoor met haar Trojaanse minnaar Paris. Hier ziet men hoe gezinsaanlegenheden of “vrouwenkwesties” en krijgsverrichtingen met elkaar in verband kunnen staan.

We zien eveneens hoe de oorlog verdere dwaasheden en wreedheden in de hand werkt. Men zal zich herinneren hoe Agamemnon, opperbevelhebber van de Griekse troepen, zich gedroeg tijdens de vaart naar de genoemde vijandelijke stadstaat. Zijn schepen vielen stil door gebrek aan wind. De godin Artemis bemoeide zich dan met die tegenslag. Zij zou in de zeilen laten blazen op voorwaarde dat de krijgsman zijn dochtertje Efigenie slachtofferde. En jawel, de ontaarde vader deed zo.

Moord leidt tot moord

Vond men dit gewoon in die tijd? Zo dacht althans Klytemnestra, Efigenies moeder er niet over. Agamemnon praatte van : “Ons Efigenietje was ‘t zonnetje in huis, maar je begrijpt dat...” Dat deed vrouwlief niet en ze liet haar wettige het hoofd inslaan door haar minnaar Aigisthos. Zelf raakte ze later vermoord door Agamemnons zoon Orestes, waarbij zijn dochter Electra een handje toestak.

INHOUD

Pag. 1 : Van tussenmenselijke moordpartijen...

Pag. 3 : Licht op verkapte misdaden

Pag. 5 t/m 8 : Enkele Flitsen :

Nieuws van het wereldburgerfront +

Afluisteren + “Candide” + “Waarom

valt Icaros?” + Nog over FEMA +

Universele Verklaring + Hervorming

Verenigde Naties

Short contents are available in English.

En het moorden op gezinsvlak duurde doorheen de eeuwen almaar voort. Bij uitstek behoorde het tot het handelen en wandelen van de allerhoogste heren en dames. Ons valt te binnen hoe Cesar zijn schoonzoon Pompejus liet doorsteken met messen, hoe Cleopatra haar zusjes en haar broer om 't hoekje hielp, tot ze uiteindelijk de hand aan zichzelf sloeg. En keizer Constantijn, groot "christen", hield zich nog op zijn sterfbed bezig met de noodzaak, naar zijn gevoel, om een aantal familieleden naar de overkant van de sluier te helpen. Alleen, we zouden de lijst niet kunnen voortzetten zonder als 't ware een heel telefoonboek voort te brengen. We herinneren er toch nog even aan dat dictators veelal vermoord eindigen. Dit overkwam bijvoorbeeld haast alle Romeinse keizers, meestal zelf grote moordenaars. In ons tijdperk zetten Ceaucescu en zoveel anderen de reeks voort.

Geweld tussen collectiviteiten

Het *bellum omniium contra omnes* (de oorlog van allen tegen allen) uit zich in intieme kring zoals in oorlogen. Ook in oproeren en burgeroorlogen, zeker. En het is wel niet steeds duidelijk waar de limiet ligt tussen burgeroorlogen en internationale oorlogen. Dit geldt reeds voor de Tachtigjarige Oorlog (1568-1648) in de historische Nederlanden. Het ging om een opstand tegen Filips II, zoon van de te Gent, Mechelen en Brussel opgegroeide Keizer Karel V. Filips was van zijn vader opgevolgd als koning van Spanje en vorst van de toenmalige Nederlanden. In de opstand tegen hem kan men zowel een burgeroorlog als een internationale oorlog tussen Spanje en onze contreien zien. In zijn latere fase nam hij in ieder geval meer het karakter van laatstgenoemde aan.

Besluit?

Er komen zowel burgeroorlogen als oorlogen tussen formeel soevereine politieke entiteiten voor. Deze laatste brengen dan wel op verre na de grootste schade aan mensen en goederen toe. Laten we slechts denken aan de eindeloze slachtpartijen die door de eeuwen heen plaatsvonden in ons werelddeel. Kon men die uitbannen door een mondiaal veiligheidssysteem, de mensheid zou een beslissende stap voorwaarts zetten. Want dat een overkoepelende politieke macht vrede of toch negatieve vrede vermag tot stand te brengen, dit komt ons voor als bewezen. We hoeven er slechts aan te denken dat bijvoorbeeld de kernbommen opgeslagen in Nevada geen bedreiging vormen voor New-York. Iets gelijkaardigs geldt wat de tuigen tot massale vernieling in China, Rusland en nog een aantal andere landen aangaat.

Zou de realisatie van een democratische wereldoverheid tevens ongedaan maken dat de politieke scène een wildernis is gekenmerkt door het beginsel dat *homo homini lupus* (de mens een wolf voor zijn evenmens is)? Dat geloven we geenszins, we maken ons op dat stuk geen illusies. Maar we stellen wel vast, dat op nationaal vlak de twisten tussen personen, gemeenten en partijen doorgaans binnen relatief geweldloze perken blijven. En zo gaat men in onze parlementen zelden op de vuist of komt het er niet zo snel tot messentrekkerij of schietpartijen.

Maar...grote zorgen

Onverminderd maken we ons grote zorgen over onze democratie en ook over een toekomstige mondiale democratie. Immers, "shadow governments" en "deep states" (schaduwregeringen en 'diepe staten') die niet terugschrikken voor vertrappeling van grondrechten of voor misdaden tegen de menselijkheid, beogen alles in hun macht te krijgen. Hun heerschappij willen ze vestigen en zodoende aan de grondwettelijke instellingen slechts een schijnbestaan overlaten. Tegen dit beklemmend gevaar horen we ons als burger en als wereldburger onverzettelijk te kanten.

JV

“Blitzlicht auf vertusschte Verbrechen” (± „Licht op verkapte misdaden,,)

Aan wie Duits leest, kunnen we het boek “Blitzlicht auf vertusschte Verbrechen“, van Felicitas Klara Hope, uitgegeven door Avra, warm aanbevelen. We citeren er het volgende uit (door ons met enige vrijheid vertaald) :

Moorden op afstand

“Een nieuw tijdperk in de oorlogsvoering trad in, (...) niet meer (gaat het) tegen staten (1) maar wel tegen ‘staatsvijandige’ individuen in ’t kader van een wereldwijd gevoerde strijd tegen het terrorisme.”

(1) Stralingwapens worden ook gebruikt in de geschillen tussen staten. De auteur zelf vermeldt de bestraling van de Amerikaanse ambassade te Moskou in 1976. Twee jaar geleden, zoals men zich zal herinneren, onderwierp men -wie?- ook de Amerikaanse ambassade in Cuba aan gezondheidsverwoestende bestralingen.

Geheel van onzichtbare wapens

“Naast dronen ontwikkelt men nieuwe wapens (2) die evenzo een enorm potentieel aan misbruik in zich bergen. Op stapel staan (...) wapens die met gerichte energie werken, (...) met o.a. microgolvenstraling of elektromagnetische straling. Heden ten dage bestaat de mogelijkheid daarmee lichaam, geest en psyche te treffen – het gaat hier sinds lang niet meer om toekomstmuziek.”

(2) Ze bestaan wel sedert ongeveer zeventig of toch meer dan zestig jaar, zoals de auteur zelf meldt.

Sinds de jaren zeventig (en ook wel voordien reeds = opmerking van JV)

“Reeds sinds de jaren zeventig weet men dat langdurige bestraling door microgolven dodelijke gevolgen met zich kan brengen. Toentertijd, i.e. in 1976 of sedertdien, bestraalde men de Amerikaanse ambassade in Moskou. Dit dwong de ambassadeurs, zwaar ziek, de Sovjet-Unie te verlaten. Zij overleden korte tijd nadien aan kanker en leukemie (...). Dat men niettemin spreekt van ‘niet-letale wapens’ of van ‘minder letale wapens’ moet men dan ook als bedrieglijk brandmerken.”

Professor Armin Krishnan

“Dat men in veel landen onschadelijke burgers tot slachtoffers maakt van langdurige proefnemingen met energiewapens, blijft een haast onbekend feit. Toch zijn er onderzoekers zoals Armin Krishnan, professor *for Security Studies (sic)* aan de universiteit van Texas. Hij meldt wat volgt in zijn boek ‘Berekende doding’ (= Gezielte Tötung) :

In Westerse maatschappijen (en evengoed in Rusland, China enzovoorts = opmerking van JV) komen veel mensen voor die beweren tot de slachtoffers te behoren van bestraling door microgolven (of andersoortige golven = J V). (3) Dit kan erop wijzen dat geheime diensten sedert lang op verkapte wijze zulke middelen inzetten ofwel om ze uit te proberen ofwel om aan bepaalde individuen doelbewust schade toe te brengen, zelfs met de intentie ze van hun leven te beroven.”

(3) Sommigen, velen zelfs, beweren dat het voornamelijk niet zou gaan om microgolven maar om *scalair* golven, welke enigszins andere eigenschappen vertonen en nog moeilijker te ontdekken vallen.

Dr. John Hall

“Voor dokter John Hall, een betrokken anesthesist uit Texas, wijzen van buiten komende impulsen die de hartslag versnellen op de inzet van ultrasonische wapens. Deze laatste kunnen de inwendige organen van de mens in resonantie plaatsen (= versetzen) en zware schade aan die lichaamsdelen toebrengen. Het aldus veroorzaken van overlijden en/of beroerte vormt twijfelloos de snelste en minst opvallende manier om zich van ongewenste personen te ontdoen.”

Energiewapens (op de omslag van het boek)

“Met deze wapens voert men eveneens in Europa proeven uit. De slachtoffers van geheime manipulaties foltert men meestal zo grondig dat het invaliditeit of een vroege dood met zich vermag te

brengen. Ook kan het onderbewuste tijdens de slaap worden getroffen. Daardoor komt het tot sluipende beschadiging van het geheugen en tot geleidelijke afbraak van de persoonlijkheid.”

Vredesbewegingen!

“De wetenschap dat men met energiewapens lichaam en geest heimelijk vermag te folteren zal ongetwijfeld tot meer en meer weerstand leiden en ook de vredesbeweging tot krachtige reactie aansporen.” (4)

(4) Sedert 1983 trachtten we vredesbewegingen op de hoogte te brengen van het bestaan en het gebruik van een geheel van bewustzijnsontregelende en gezondheidsverwoestende stralingswapens alsook van de vaak ermee gepaard gaande georganiseerde belaging (in de stijl van COINTELPRO of OPERATION ZERSTZUNG).

Het resultaat van onze moeite kan men aan de hand van enkele voorbeelden verduidelijken :

a) Eloi Glorieux, voorheen bestuurslid van de Internationale van Oorlogstegenstanders als vereniging zonder winst oogmerk en later lid van het Vlaams Parlement, zond ons als enig bericht : “please take me out...”

b) Jeugd en Vrede, een voortzetting van Burgerdienst voor de Jeugd, schreef ons dat men niet leest wat we melden.

c) Pat Patfoort, alom vermaard voorvechtster van geweldloosheid, reageerde alleen om ons mee te delen dat ze onze berichten niet wenste te ontvangen.

d) Jan Van Crieke, secretaris van de huidige vzw Vredesactie (die een voortzetting van de Internationale van Oorlogstegenstanders beweert te vormen) bedreigde ons met vervolging indien we hem nog informatie stuurden.

Bij hen speelde, decennialang, onvoorwaardelijk het beruchte “wir haben es nicht gewusst” : “wij weten het niet omdat we het niet willen weten en wij onderzoeken daarom ook niets onbevooroordeeld en met enige volharding.” Zij vergeten dat *silence is consent*.

Proficiat Eloi! Proficiat Jeugd en Vrede! Proficiat Pat! Proficiat Jan!

Ter herinnering

Ter herinnering vermelden we dat de oprichting van de Burgerdienst voor de Jeugd, waaraan we deelnamen, op 11 mei 1964 plaatsvond. Voor een herinvoering van een Nederlandstalige afdeling van de Belgische afdeling van de War Resisters' International, namelijk van de Internationale van Oorlogstegenstanders, namen we eind 1965 het initiatief. In de latere jaren zeventig werden deze verenigingen op onreguliere en onduidelijke wijze in beslag genomen door vooral enkele *fulltimers* werkend op een secretariaat in de Van Elewyckstraat te Brussel.

Ons weigerde men elk recht van antwoord hieromtrent. We willen ons echter niet tot eenzelfde opstelling verlagen. De betrokkenen kunnen dus zo'n recht wel uitoefenen. We zonden hen daarom vooraf onze tekst.

Deze laatste publiceren we later misschien nog in “Overleven door Wereldrecht”, een uitgave van het Register van Wereldburgers, maar voorlopig zullen we hem slechts apart als e-mail versturen. Komt hij in de genoemde nieuwsbrief te staan, zullen we het eventuele recht van antwoord, met het oog op de opmaak, op een verdere pagina afdrukken. (JV)

N.B.: we ontvingen geen recht van antwoord.

Indien men een vijand niet openlijk, op legale wijze, veroordelen en uitschakelen kan, waarom dan niet ‘revolutionair’ te werk gaan, dus zonder wet : hem isoleren, verstoren, liquideren. (T. Mielke, chef van de STASI)

ENKELE FLITSEN (door JV)

Nieuws van het wereldburgerfront

Op het internationale vlak gaan de activiteiten verder. We vermelden enkele adressen waar men daaromtrent nieuws kan aantreffen.

- Registre des Citoyens du Monde = Registry of World Citizens

66, boulevard Vincent Auriol

F-75013 PARIS

E-mail : registre.cdm@gmail.com

www.recim.org/cdm/registry.htm

www.recim.org/cdm/registre.htm

-(In 't Frans, Engels, Esperanto) : Congres der Volkeren en Raadgevende Vergadering bij het Congres :

<http://www.recim.org/kdp/cont-fr.htm>

kdp@recim.org

-Mondialistisch Persagentschap (AMIP)

<http://www.recim.org/amip/amip-fr.htm>

amip@recim.org

-Mondiale Solidariteit tegen de Honger

<http://www.globidar.org>

of c/o Daniel Durand : zie adres hieronder.

Wie een brief schrijft, kan zich richten tot het vermelde adres of tot :

Daniel Durand,

o.a. voorzitter van het Registry

« Les Nids »

F-49190 SAINT-AUBIN-DE-LUIGNE

daniel@recim.org

We vermelden ook de beweging van onze geestverwanten in Nederland :

Wereld Federalisten Beweging Nederland (WFBN) Laan van Nieuw Oost-Indië 252, 2593 CD DEN HAAG, tel. 33.(0)70-3478196. Sedert 1948 bleven zij actief. Zij geven ook het voortreffelijke blad "Eén Wereld" uit.

Afluisteren

Ontelbare malen in de loop van één enkele dag maakt men opnamen van ons. In Hasselt koestert men thans ook het voornemen gesprekken op straat af te luisteren door middel van passende apparatuur. Men voegt er de loze geruststelling aan toe dat men niet binnenskamers zal spioneren...

We zwijgen hier even over het bestaan en het gebruik van een groot geheel van technologieën waarmee men op afstand het bewustzijn van mensen kan ontregelen of manipuleren en ze onderwerpen aan folterende, levensverwoestende praktijken.

Ethisch onaanvaardbaar

We stellen slechts even de vraag wat het universele luistervinken en meelesen in ethische zin betekent. Ons antwoord daarop luidt onvermijdelijk veroordelend. We verklaren ons : wie opzettelijk achter een gesloten deur komt afluisteren, diens gedrag beschouwt men terecht als onaanvaardbaar, als zeer laag en onethisch. Daarom schreef men, in 1830, in een grondwet als de Belgische kort en krachtig: "Het briefgeheim is onschendbaar."

Immers, de woorden die iemand tot een ander richt behoren tot het exclusieve rechtsgoed van hem/haar en van zijn/haar toehoorder(s). Wie dit doelbewust niet eerbiedigt, begaat een zware fout en overtreedt de grondwet. Niettemin hoort en leest men thans al onze gesproken en geschreven berichten indien ze elektronisch worden overgedragen..

Daarbij kan men alles wat men opvangt in beginsel miljarden malen verspreiden. Iemand die achter een gesloten deur zijn oren spitst, vermag dat niet, kan in zoverre niet evenveel kwaad stichten als de hedendaagse systemen.

Dat we in zo'n toestand terecht kwamen, beschouwen we als een onmetelijke achteruitgang van de beschaving.

Slechts enkele passages?

Men zal opperen dat men toch slechts enkele passages van wat we zeggen of schrijven kan opslaan? Zeker, maar daarin schuilt juist een bijkomend gevaar. Men kan iemands uitingen immers nooit subtieler vervalsen dan door een of ander woord, een of andere zin uit zijn verband te lichten.

Doeltreffendheid

En hoe doeltreffend mag men al die bewakingstechnologieën wel noemen? Een teken aan de wand vormde de aanslag op het metrostation Maalbeek in Brussel. *De aanslag op de luchthaven van Zaventem had reeds plaatsgevonden.* Toen gaf Binnenlandse Zaken

aan de metroverantwoordelijken de opdracht tot ontruiming over te gaan. Twintig minuten gingen dan voorbij en men nam geen enkele maatregel. Men liet de tijdbom gewoon doortikken en beweerde nadien dat men de genoemde opdracht... niet had gelezen...

Zoveel onbekwaamheid, zoveel gebrek aan doeltreffendheid komt voor in de “bewakingsstaat”. Of gaat het om meer dan onbekwaamheid, ja om medeplichtigheid? Veel bronnen melden toch dat men zekere aanslagen, ook in het Westen, dient te beschouwen als valse vlagoperaties uitgevoerd door geheime bendes. Een enkel voorbeeld : de bomaanslag, in 1981, op het station van Bologna die een groot aantal doden en gewonden met zich bracht. De verantwoordelijken daarvoor zouden hebben bestaan uit klieken verbonden aan *Gladio*, alias aan de *Navo*...

“Candide”

We herlezen *Candide* van Voltaire. In dit voortreffelijk romannetje steekt de auteur de draak met het idee van Leibnitz, dat alles om ter best geregeld is in de beste van alle mogelijke werelden. In zijn sprankelende, geestige stijl schildert hij... alle verschrikkingen van leven en wereld.

De mensheid beschouwt hij hoofdzakelijk als een zootje potsierlijke en tevens boosaardige ellendelingen. Niet alleen valt hun lot reeds van nature schrikbarend uit, ook nog bestaat hun geliefkoosde bezigheid erin elkaar uit te moorden of anderszins de duvel aan te doen.

Daarbij maakt hij onzes inziens te weinig onderscheid tussen wat men kan noemen het *bellum omnium contra omnes* (de oorlog van allen tegen allen) en de eeuwige collectieve slachtpartijen die de oorlogen zijn. Anders dan de dertig jaar jongere wijsgeer Immanuel Kant, in “Zum ewigen Frieden” beklemtoont Voltaire niet dat het begrip wereldrecht, “wenn sich überhaupt etwas dabei denken liesse” noodzakelijk dat van een “Weltrepublik” oproept.

Zeker, ook voor ons wereldfederalisten blijkt dat er niet steeds een duidelijk onderscheid bestaat tussen krijgsverrichtingen van staten onderling en onlusten binnenin die staten. Toch behouden we de overtuiging dat men het *internationale* geweld dient te vervangen door een *mondiale* rechtsorde. Huiveringwekkende

oorlogsdreigingen zou men zo vermogen uit te bannen, al zou men ook dan nog lang niet alle geweld de wereld uit krijgen.

“Waarom valt Ikaros?”

We herlezen tevens “Waarom valt Ikaros?”, verschenen in 1992, een voortreffelijk boek van wijlen Jan De Brouwere, eertijds vooraanstaand kernlid van de Communistische Partij van België.

De titel van het werk lijkt ons zeer goed gekozen. Daidalos en zijn zoon Ikaros, gevangen gehouden door Minos op Kreta, namen zich voor te ontsnappen. Dit loffelijk voornemen bracht hen ertoe te willen ontkomen langs de lucht. Zodoende kleefden ze vleugels aan hun lichaam en stegen op. Alleen, het kleefmateriaal bleek niet bestand tegen de hitte van de zon (alias tegen de werkelijkheid). Daarom stortte Ikaros naar beneden. De drang naar vrijheid eindigde in een hoop platgeslagen ellende

Op gelijkaardige wijze, menen we, leidden de heilsverwachtingen van de communistische partijen niet tot -zoals bijvoorbeeld Engels het noemt- een klasseloos *Gemeinwesen* van vrije en solidaire individuen. Integendeel mondden die, na machtsovername, uit in een hels regime gepaard gaande met afgrondelijk veel leed en boosheid.

Stalinisme of maoïsme, goeddeels, betekenden geen subjectieve afwijking van wat volgens de theorie de objectieve maatschappelijke ontwikkeling had moeten zijn. Neen, de communistische beweging droeg haar ongeluk in zichzelf, zoals de kleefstoffen aan de vleugels van Ikaros onvermijdelijk zijn val veroorzaakten.

Ondanks de moedige kritiek op de eigen partij waarvan hij zeker blijk geeft, blijft Jan De Brouwere onzes inziens te veel geloven dat het “stalinisme” als ‘t ware een toevallige afwijking betekende, toe te schrijven aan de boze inborst van een machthebber of een aantal machthebbers. Wij geloven dit niet of nauwelijks. Ook vinden we de conclusie van De Brouwere, decennialang militant in de communistische partij die hij als afgedaan beschouwt, ietwat te vaag. Hij wil voortaan alleen nog pluralistische progressieve bewegingen.

Zelf dachten we (1) er in de verste verte nooit aan ons lid te maken van de communistische

partij. (2). We maakten eertijds wel, zoals nu, ernst, met een soort categorische sociaalethische imperatief volgens welke het passend is te streven naar een redelijke benadering van het beginsel “van ieder naar zijn vermogen; voor ieder naar zijn behoeften”. Maar we wensen dit geenszins met dwang opgelegd te zien aan mensen die dit niet willen. Maatschappelijke gerechtigheid en solidariteit hoort men met geweldloze middelen na te streven : onderdrukking en bloedvergieten dient men onvoorwaardelijk als een kwaad af te wijzen. Een utopie? Waar nodig, moet men een utopisch standpunt durven innemen.

(1) *Pluralis modestiae.*

(2) We kwamen als oorlogstegenstander en wereldfederalist wel in voeling met mensen van de genoemde partij. Deze richtte toch nationale afdelingen op van de Wereldvrede-raad, een initiatief genomen door het Moskovisch bewind na de tweede wereldoorlog. Een en ander bracht ons in een moeilijk parket. Om dit te verduidelijken geven we één enkel voorbeeld : de Antwerpse voorzitter van de Belgische Unie ter Verdediging van de Vrede (aangesloten bij de Wereldvrede-raad) schreef in 1966 dat men een defilé te Moskou waarin onder andere op tanks geladen kernwapens de revue passeerden, als een vredesbetoging hoorde op te vatten...

Nog over FEMA

We schreven reeds eerder over FEMA : *Federal Emergency Management Agency*. Honderden concentratiekampen, vele duizenden guillotines, gaskamers ook, tienduizenden plastic doodskisten (waarin men telkens ongeveer vijf lijken zou kunnen opbergen), honderden crematoria in speciaal daartoe ingerichte vrachtwagens : volgens niet ongelooftwaardige bronnen bracht men die in gereedheid om in noodsituaties zogenaamd staatsgevaarlijke personen “op te vangen”. Treffen we die horreur in het westerse kamp uitsluitend in de Verenigde Staten aan? Dat land ligt heus niet ver van ons bed. En overigens komen al die gruwelen tevens in andere blokken voor, naar men meldt.

De eerste de beste klik bestaande uit menselijk onderontwikkelden kan dus in geval van mobilisatie of andere noodtoestand elkeen willekeurig opnemen, zonder enige vorm van proces. Arbeidsgeschikte personen, zoals in nazi-vernietigingskampen, zou men dan nog

als werkkraft misbruiken tot ze het begeven. De anderen... Wel, men weet wat in Auschwitz en dit soort oorden geschiedde. Alleen zou men de massamoorden eerder door middel van guillotines begaan, ofschoon ook gaskamers zouden voorzien zijn. (1)

En wie zou men in zo'n huiveringwekkend zwart gat doen verdwijnen? Mensen die een gevaar vormen voor de “staatsveiligheid”? Hoe arbitrair men op dit stuk oordeelt, moesten we zelf ondervinden. In 1966 bleken we te staan op een lijst van *subversieve* elementen opgesteld door de Belgische Bijzondere Opsporingsbrigade. Alleen, als wereldburger/wereldfederalist stellen we ons juist op grondwettelijk standpunt en willen we een democratisch constitutioneel systeem doortrekken op wereldvlak.

(1) Behoeft men zulke middelen wel indien men mensen door stralingswapens op afstand vermag te treffen? Een mogelijk antwoord luidt dat men niet zomaar iedereen op die wijze kan afmaken, zodat deportatie (met moord tot slot) voorzien blijft... Een en ander doet hier evenwel onvermijdelijk erg speculatief aan.

Universele Verklaring Mensenrechten

In “Eén Wereld”, het voortreffelijke tijdschrift van de Wereld Federalisten Beweging Nederland, van de hand van Wouter ter Heide, lezen we het volgende :

Als uitdrukking van het historische en culturele karakter van Beieren, heeft de Beierse regering een wet aangenomen die verplicht dat bij de ingang van elk overheidsgebouw een kruisbeeld wordt gehangen. Met als doel de vele migranten en vluchtelingen ervan te doordringen dat in Beieren de christelijke normen en waarden gelden. Het mag dan wel zo zijn dat het kruisbeeld het symbool is van de basiswaarden van de wettelijke en sociale orde in Beieren en Duitsland, onze mondialiserende tijd vraagt om een symbool dat -als teken van onze tijd- verder reikt dan de Beierse en Duitse (eenheids-)orde. Een overkoepelend symbool dat niet alleen Duitsers, maar ook de vele migranten en vluchtelingen wereldwijd zal aanspreken.

En daarvoor leent zich met stip de alom onderschreven Universele Verklaring van de Rechten van de Mens.

De auteur hoorde waarschijnlijk nooit over de Verklaring van Cairo, afgelegd op 8 augustus

1990 door de Organisatie voor Islamitische Samenwerking.

Het gaat hier volgens Wikipedia om een intergouvernementele organisatie met een permanente vertegenwoordiger bij de Verenigde Naties. Zij bestaat uit 57 deels of voornamelijk islamitische landen.

De genoemde Verklaring bepaalt onder andere het volgende : *Vrijheid van meningsuiting (artikel 22) wordt beperkt tot meningsuitingen die in overeenstemming zijn met de sharia.*

- *Er zijn zeer ongelijke rechten voor mannen en vrouwen. Artikel 6 vermeldt dat de vrouw haar eigen rechten en plichten heeft en dat de man voor het onderhoud van de familie dient te zorgen.*

- *Er is geen vrijheid van godsdienst. Artikel 10 verbiedt expliciet het beoefenen van of bekeren tot een andere godsdienst dan de Islam; artikelen 19 en 22 bespreken straffen voor afvalligen.*

- *De laatste 2 artikelen (24 en 25) van de Verklaring geven aan dat alle artikelen in de verklaring volledig ondergeschikt zijn aan de sharia :*

'Alle rechten en vrijheden (art.24) genoemd in deze Verklaring zijn ondergeschikt aan de islamitische sharia.'

'De islamitische sharia (art.25) is de enige referentiebron ter uitleg en verduidelijking van alle artikelen van deze Verklaring.'

Wie als islamiet in Beieren een overheidsgebouw binnentreedt, zou dus mogen denken: "Hier geldt de sharia."

Hervorming Verenigde Naties

De in het artikeltje hierboven vermelde auteur, namelijk Wouter ter Heide, beklemtoont ook de noodzaak de bestaande volkerenorganisatie fundamenteel om te bouwen. Thans bestaat de UNO uit afgevaardigden van de regeringen die primair het nationale belang voorstaan. In plaats hiervan dient een beleidscentrum te komen met bovennationale bevoegdheden, dat primair staat voor het algemeen of mondiaal belang. Dit zou volgens de auteur tot de mogelijkheden behoren op grond van artikel 109 van het Handvest. Daarin voorziet men de

mogelijkheid van een algemene conferentie van lidstaten met als doel de herziening van dit document.

Daarbij stellen we ons de vraag of afgevaardigden van regeringen iets anders dan een verdragsorganisatie kunnen tot stand brengen. We beklemtonen veeleer de noodzaak van een tweede, rechtstreeks verkozen UNO-kamer, die mettertijd kan uitgroeien tot een wereldgrondwetgevende vergadering.

Zinvol?

Blijft het zinvol een uiterst bescheiden blaadje als dit uit te geven? Wel, in ons gewest brengt haast niemand anders een wereldfederalistische boodschap. Ook blijft het beruchte "wir haben es nicht gewusst" door de decennia heen meestal de toon aangeven ten opzichte van het bestaan van onzichtbare concentratie- en folterkampen,"waarin" men na jarenlange marteling personen mogelijk op afstand of anderszins ombrengt of hen ertoe aanzet zichzelf het leven te ontnemen. Er gaat in ieder geval haast geen week voorbij of men meldt verdachte gevallen van overlijden of van zelfdoding. Het gaat om afschuwelijke berichten, die de meeste mensen, verenigingen, politici of gerechtdienaars onverschillig laten...

In het licht van wat voorafgaat, geloven we ondanks alles dat het zin behoudt nog een nummer van Overleven te sturen. Eventueel met de post? Ja, maar gelieve ons uw e-mailadres op te geven, zo mogelijk.

FINANCIES

Geld uitgeven doen we heel weinig, maar op 't eind van 't jaar rekende Bpost ons zeventig euro aan en na het verzenden van dit nummer staan we weer een flink stuk in 't rood. Help ons daarom door een overschrijving op nummer :

BE40 0001 1499 0163 van het

REGISTER VAN WERELDBURGERS in
2540 B-HOVE.

Onze eeuwige erkentelijkheid vergezelt onze donateurs.

Persoonlijk verantwoordelijk opsteller : Jean Verstraeten, Vredestraat 65, B-2540. Met dank aan Andre Van Langenhoven voor het nalezen van de teksten.
